

Sygn. akt V GC 539/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko: G. W.

o zapłatę kwoty 5.279,01 zł

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.279,01 zł (pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych jeden grosz) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07.08.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.481,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. w W. wystąpiła z powództwem przeciwko G. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) – firma (...) domagając się zasądzenia kwoty 5.279,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7.08.2012r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg złożonego spisu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 20.12.2011r. w J., podczas prac ziemnych wykonywanych przez przedsiębiorstwo pozwanej, operator koparki doprowadził do szkody w mieniu (...) S.A. uszkadzając łyżką koparki mikrokanalizację oraz przecinając kabel światłowodowy. Powód w oparciu o umowę ubezpieczenia majątku łączącą go z poszkodowaną Telefonią Dialog wypłacił jej po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 5.279,01 zł ustalone na podstawie kosztorysu oraz faktury vat z uwzględnieniem franszyzy redukcyjnej.

Podstawę roszczenia stanowi art.828§1 kc. Powód zwrócił się do (...) S.A. - ubezpieczającego w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych właściciela koparki - który jednak odmówił wypłaty odszkodowania z uwagi na fakt, iż pojazd nie znajdował się w ruchu. Powód wzywał następnie pozwaną do zapłaty, jednak bezskutecznie. Powód dochodzi również odsetek ustawowych od wypłaconego odszkodowania na podstawie art.481§1kc w zw. z art. 455 kc.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew. Na rozprawie w dniu 14.01.2015r. pełnomocnik pozwanej zgodził się z żądaniem pozwu, przyznając okoliczności faktyczne wskazane w jego uzasadnieniu. Wniósł o rozłożenie świadczenia na bliżej nie określone raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. zawarła z powódką umowę ubezpieczenia mienia potwierdzoną polisą nr (...) na okres od 1.06.2011r. do 31.05.2012r.

W dniu 20.12.2011r. w J. przy ul. (...), podczas prac ziemnych wykonywanych przez przedsiębiorstwo powódki, operator koparki uszkodził łyżką koparki mikrokanalizację oraz kabel światłowodowy należące do (...) S.A.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, powódka wypłaciła (...) S.A. odszkodowanie w wysokości 5.279,01 zł ustalone na podstawie kosztorysu oraz faktury vat nr (...), z uwzględnienie franszyzy redukcyjnej (5.799,01 zł – 500 zł franszyzy redukcyjnej).

Powódka wzywała pozwaną do zwrotu kwoty wypłaconego odszkodowania, m.in. pismem z dnia 16.07.2012r. doręczonym pozwanej w dniu 23.07.2012r., jednak bezskutecznie.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - zgłoszenie szkody – k. 13 akt

- protokół z dnia 20.12.2011r. – k. 14 akt

- mapa – k. 14 akt

- wydruk z CEIDG pozwanej – k. 16 akt

- polisa nr (...) – k. 17-21 akt

- decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 23 akt

- potwierdzenie przelewu – k. 24 akt

- kosztorys – k. 25-27 akt

- protokół wyliczenia wartości szkody – k. 28 akt

- protokół końcowego odbioru technicznego – k. 29 akt

- faktura vat – k. 30 akt

- wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 32-39 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie pozwana przyznała wszystkie okoliczności podnoszone przez powódkę w pozwie a zatem zarówno fakt powstania szkody, jej wysokości jak i odpowiedzialności pozwanej za jej powstanie nie były sporne.

Zgodnie z treścią art. 828 § 1 zd. 1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Wskazany przepis zawiera regulację regresu ubezpieczeniowego i przewiduje przejście roszczeń wobec sprawcy szkody z poszkodowanego na zakład ubezpieczeń. Poprzez sam fakt zapłaty odszkodowanie ubezpieczyciel nabywa to samo roszczenie, które przysługiwało poszkodowanemu (ubezpieczonemu) wobec sprawcy szkody.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy na skutek wypłaty poszkodowanej (ubezpieczonej) (...) S.A. odszkodowania w kwocie 5.279,01 zł na stronę powodową przeszło roszczenie w tej wysokości przysługującej poszkodowanej wobec pozwanej jako sprawcy szkody w oparciu o przepis art. 415 kc.

Zaistnienie przesłanek odpowiedzialności deliktowej z art. 415 kc (tj. faktu, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność sprawy – czynu noszącego znamiona winy, wystąpienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy działaniem sprawcy i szkodą), jak już zaś wyżej wskazano, nie było w niniejszej sprawie sporne.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach szkody, z zeznań świadka R. R. oraz z opinii biegłego albowiem fakty, które za pomocą tych dowodów chciała wykazać powódka zostały przyznane przez pozwaną a zatem nie wymagały dowodzenia (art.229 kpc).

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanej o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albowiem nie wykazała ona przesłanek wskazanych w treści art. 320 kpc.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481§1 kc w zw. z art. 455 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc. Na koszty te składała się opłata od pozwu w kwocie 264 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200 zł ustalone na podstawie §6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.).